

† SILUAN
EPISCOPI

SCRISOARE PASTORALĂ

LA NAȘTEREA DOMNULUI
2019

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN UNGARIA

GIULA

•
EPISCOPIA DACIEI FELIX

VÂRȘET

Notă: *Această Scrisoare Pastorală se va citi în bisericile parohiale și mănăstirești în prima zi de Crăciun, iar în filii în a doua (unde este cazul, în a treia) zi de Crăciun.*

† SILUAN

**Din mila lui Dumnezeu
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria și
Locțiitorul Episcopiei Daciei Felix**

Iubitului cler, cinului monahal și drept-măritorilor creștini și creștine din cele două Eparhii: Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria și Episcopia Daciei Felix, har, milă, bucurie și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Fiul Său, Cel Unul Născut, Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Întrupat la plinirea vremii, pentru noi, oamenii și pentru a noastră mântuire și de la Duhul Sfânt, Cel Care ne face și pe noi părtași Tainei Nașterii lui Hristos, iar de la noi părintească dragoste și frățească îmbrățișare!

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

În cântec de colindă și în bucuria sfântă a Crăciunului, dăm slavă lui Dumnezeu, Stăpânul întregului Univers, dar și al timpului, al zilelor și anilor pe care Tatăl le-a pus întru a Sa stăpânire (Faptele Apostolilor 1, 7), că ne-a învrednicit pe toți să trecem peste încă un an din viața noastră și să ajungem la Sărbătoarea cea mult așteptată și plină de bucurie a Nașterii Domnului.

Pe măsura trecerii anilor și a înaintării noastre în vârstă, a apropierii inevitabile de vremea bătrâneților, dar și de Dumnezeu, dimpreună cu sporirea în înțelepciune, adusă de experiența vieții, înțelegem mai bine că toate lucrurile din lumea aceasta sunt trecătoare, dar și că viața noastră aici, pe pământ, are un rost. Pe care ni-l descoperă Crăciunul, dar și bucuria copiilor, care primesc daruri, cântă colinde și iubesc mult această Sărbătoare, căci din gura pruncilor și a copiilor Ți-ai pregătit laudă! (Matei 21, 16).

Praznicul Crăciunului are în centrul Său Nașterea dumnezeiescului Prunc Iisus Hristos, din Preacurata Fecioară Maria, iar acest eveniment are semnificații multiple.

Mai întâi, că se împlinea, astfel, făgăduința făcută dintru început, de Dumnezeu, primilor oameni, celei dintâi familii a neamului omenesc, lui Adam și Evei, după căderea acestora în păcat, prin neascultare, după pedepsele pe care le-au atras asupra lor și după izgonirea lor din Rai. Și anume, venirea unui Mântuitor, Care îi va izbăvi pe ei de dușmanul cel nevăzut și înverșunat al neamului omenesc, ce i-a împins pe aceștia pe calea pierzării, prin stimularea orgoliului și a curiozității lor și prin înșelăciune.

Venirea lui Mesia, Cel îndelung așteptat și vestit de Prooroci, are loc în chipul cel mai smerit și firesc cu putință: prin Nașterea Sa, ca Prunc din Fecioara Maria, Care însă, unește în Sine Cerul și Pământul, pentru că El este, în același timp, Fiul Omului și Fiul Cel veșnic al Tatălui Ceresc, Născut din Acesta, mai presus de puterea noastră de înțelegere și mai înainte de a fi lumea.

După izgonirea din Rai și schimbarea în rău a condiției existențiale a primilor oameni și a urmașilor lor, era lucrul cel mai bun care se putea întâmpla neamului omenesc, și anume venirea lui Mesia, Care la vremea potrivită, va avea un efect mântuitor și determinant asupra tuturor oamenilor.

Deși avea toată puterea, în Cer și pe pământ (Matei 28, 18), Dumnezeu alege calea smereniei și lucrează această mântuire întru multă răbdare, după ce Pruncul va crește mare și își va începe activitatea și propria Sa lucrare, despre care ne mărturisesc mai pe îndelete toate cele patru Sfinte Evanghelii.

Mântuirea se lucrează prin oameni, și mai exact printr-o altă familie binecuvântată, a Dreptului Iosif și a Sfintei Fecioare Maria, logodnica sa, care știu să Îi poarte de grijă Pruncului Iisus, la fel ca și în cazul oricărei familii obișnuite, până când Acesta va crește mare, iar prin Jertfa și Învierea Sa va lucra în mod concret această mântuire. Despre începutul lui Iisus, în viața Sa pământească și în istoria mântuirii neamului omenesc, ne vorbește Praznicul Crăciunului. Vedem, astfel, importanța familiei în istoria lumii și lucrarea specială a lui Dumnezeu față de aceasta.

Dreptmăritori creștini și creștine,

Venirea în lume a lui Dumnezeu în chipul minunat descris nouă de Sfânta Scriptură și de credința creștină, dar și de tradiția îndelungată a

Poporul Român, care a știut întotdeauna să-și îndrepte cugetul și inima către Cer, prin rugăciune și a dat naștere unor colinde atât de frumoase și unor tradiții și obiceiuri care ne vorbesc până astăzi despre Nașterea Domnului, arată faptul că, în ființa Sa, acest Popor a reușit să înțeleagă esența mesajului creștin și să îl asimileze, prin mulți dintre membrii săi.

Dovadă sunt atâtea biserici și mănăstiri creștine, ridicate mereu, de-a lungul secolelor și răspândite peste tot, pe pământul sfânt al Patriei noastre, în locurile consacrate și cunoscute deja de toată lumea, la mănăstiri vestite din părțile Moldovei, la Putna, Voroneț, Neamț, sau Sihăstria; din Țara Românească, la Cozia, Tismana, sau Bistrița Olteană; în Ardeal, la Râmeț, sau la Hodoș-Bodrog, în părțile Banatului. Prin Catedralele, de ieri și de azi, din marile, sau mai micile orașe, din capitală, de la București, din Alba Iulia, Târgoviște, Craiova, Iași, Oradea, Timișoara, sau Arad, dar și din alte părți. Precum și prin astfel de biserici românești, vechi de una, sau mai multe sute de ani, care înconjoară granițele Țării, de jur-împrejur, din Basarabia și Bucovina, Ungaria, Serbia, sau din Sudul Dunării, în care sfintele slujbe s-au făcut și se fac neconținut, până astăzi, în dulcele grai românesc. Dar și prin alte biserici, ce au dus sufletul și tradițiile românești la Muntele cel Sfânt al Atonului, în Locurile Sfinte în care a trăit Hristos, precum și la românii din Europa Occidentală, Centrală și Meridională (la Paris, Nürnberg, München, Roma, Lisabona, sau Madrid), dar chiar și dincolo de ocean, până la mari depărtări, unde frații noștri au plecat să își găsească un rost, în America de Nord, sau chiar și în cea de Sud, în Canada și până în îndepărtata Australie.

Peste tot se înalță sfinte rugăciuni în limba română, iar sufletul românesc dreptmăritor își găsește liniștea și unitatea prin rugăciunea unică a Sfintei Liturghii și mai ales prin Hristosul Euharistic, Care Se sfințește pe Mesele Sfintelor Altare Românești din lumea întreagă, prin rugăciunile Părinților Români și se dă spre mâncare credincioșilor, spre iertarea păcatelor și viața cea veșnică, dar și pentru unirea tuturor într-un singur cuget românesc, însă și creștin, spre toate celelalte Neamuri și Popoare Ortodoxe, căci prin Hristos noi suntem toți, fii și fiice ai aceluiași Părinte Cereșc, chiar dacă fiecare poartă și o pecete specială, a Neamului din care provine.

În această mișcare universală, pornită în lume de Nașterea Domnului, în care și Poporul Român, prin strămoșii noștri și atâtea alte generații ce le-au urmat, și-au găsit rostul lor creștin și românesc, iată că

ne numărăm și noi, în acest An al Mântuirii, din cel de-al treilea mileniu creștin, dând slavă lui Dumnezeu pentru toate darurile Sale și bucurându-ne și noi, în aceste zile, de Nașterea lui Hristos.

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Chiar dacă am evocat, cu multă bucurie, aceste mărturii de necontestat ale trăirii și mărturisirii românești și ortodoxe, în Țară, în jurul granițelor ei și chiar până la marginile pământului, totuși suntem departe de a crede ca am fi desăvârșiți, mai buni ca alții, creștini întăriți în identitatea și rostul lor, sau că nu am mai avea nimic de făcut. Ci, dimpotrivă, este destul să aruncăm o privire în jurul nostru și să vedem că, deși am primit atât de multe daruri, în decursul istoriei, de la Bunul Dumnezeu, deși ne-am învrednicit să avem din rândul nostru și în bisericile noastre mulți oameni Sfinți, precum Sfântul Dimitrie cel Nou din Basarabi, Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași, Sfânta Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș, Sfântul Cuvios Grigorie Decapolitul de la Bistrița, Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla, Sfântul Iosif cel Nou de la Partos, Sfântul Nicodim cel Sfințit de la Tismana, Sfântul Calinic de la Cernica, Sfântul Paisie Velicicovshi de la Neamț, Sfântul Ioan cel Nou de la Prislop, Sfântul Ierarh Andrei Șaguna, Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul, Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul și atâția alți Sfinți, totuși în Țară și între români există încă prea multă dezbinare, credința creștină dreptmăritoare nu sălășluiește în toți, sunt mulți care nu îi mai înțeleg bine rosturile, puterea și valoarea ei și ajung chiar să lupte contra Bisericii Străbune, iar între aceștia se numără și mulți, prea mulți tineri.

Nici nu putem să ne plângem, ca și cum am fi mai oropsiți, sau mai răi decât alții, decât alte Popoare și Neamuri creștine, sau nu, însă luând aminte la cele bune și mai puțin bune ale noastre, la cele pe care le-am primit și le-am pus în valoare, aducând roade atât de frumoase, de-a lungul veacurilor și la cele pe care nu am reușit încă, să le facem, să aducem slavă și mulțumire Bunului Dumnezeu, Care pentru noi, pe pământ a venit și S-a născut dintr-o Fecioară Curată și să-L rugăm stăruitor pe Acesta ca să nu ne lipsească nici pe mai departe de darul Său! Ci, așa precum ni S-a descoperit nouă și tuturor celor care L-au cunoscut și L-au iubit mai înainte, din Neamul nostru Românesc, dar și din alte Neamuri și Popoare Creștine,

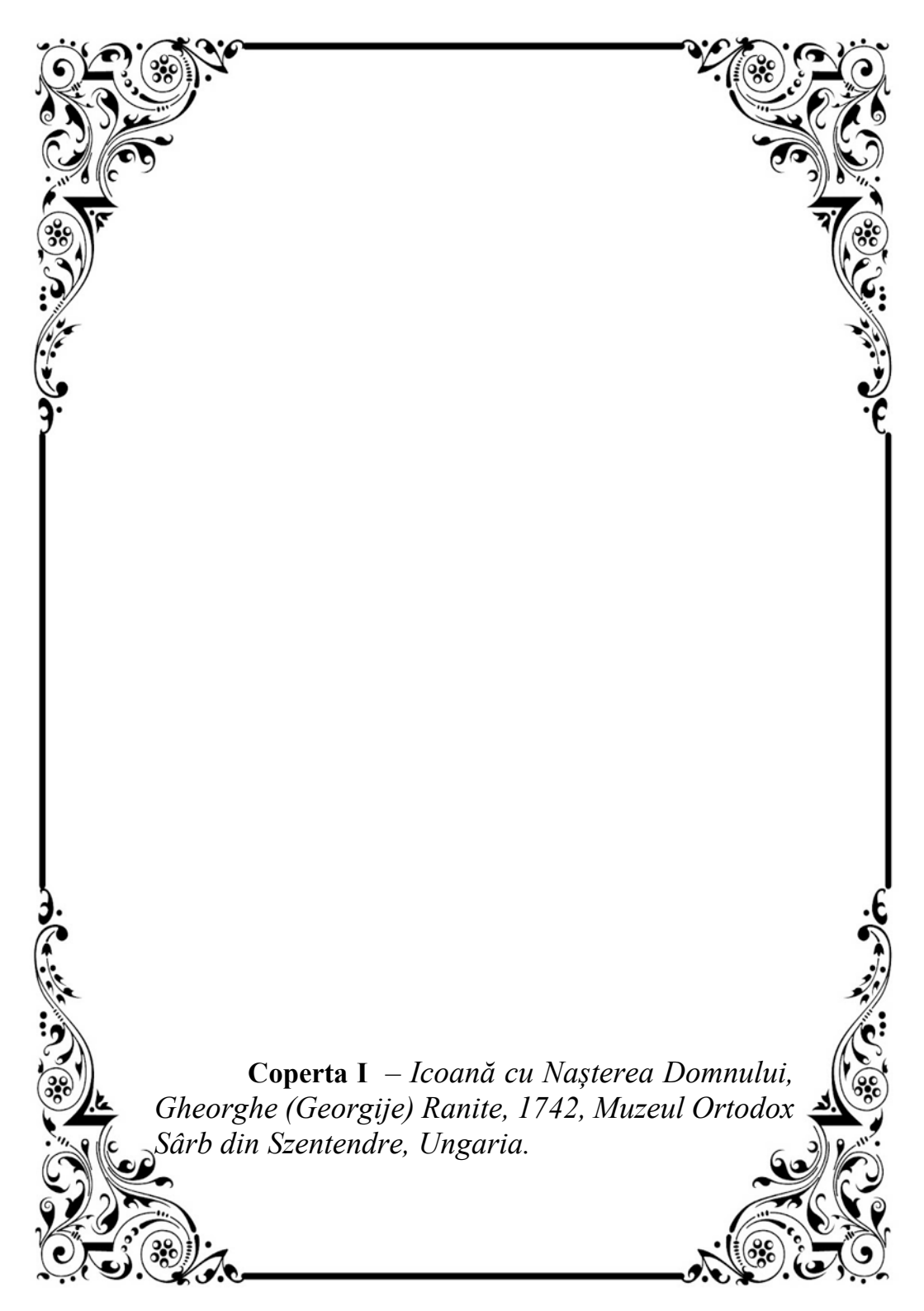
tot așa, Să se facă El cunoscut, așa cum știe mai bine și tuturor celor care nu Îl cunosc încă, dar care, fără să știe, poate că tot pe El Îl caută. Și mai ales, celor mai tineri dintre noi, frați ai noștri mai mici, care provin din același Neam ca și noi și care au, asemenea nouă, aceeași moștenire sfântă și chemare deplină spre viața creștină ortodoxă, pe care și strămoșii noștri o au trăit!

Să ne ajute Bunul Dumnezeu pe toți să ne găsim rostul și să ne îndeplinim misiunea, să ne bucurăm de Dumnezeu și de semenii noștri, să ne bucurăm în aceste zile, cu bucurie mare, dimpreună cu magii de odinioară, cu păstorii și cu îngerii lui Dumnezeu din Cer, de Nașterea în lume a lui Hristos, pentru noi, oamenii și pentru a noastră mântuire, să o putem vesti pe aceasta, poruncile, rânduielile, dar și darurile lui Dumnezeu, fraților noștri și astfel, cu mare bucurie, cu toți împreună, Români și alte Popoare Dreptmăritoare, din Țară și de dincolo de hotarele ei, să-L slăvim pe Dumnezeu și să strigăm, din adâncul inimii, cu glasul cel lin al colindei: *„Lăudați și cântați și vă bucurați!”*

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și către Hristos Domnul,
Cel Născut în ieslea Betleemului, rugător,

† Siluan
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria și
Locțiitorul Episcopiei Daciei Felix

Data în Reședința noastră Episcopală din Giula, la Praznicul Nașterii Domnului, în Anul Mântuirii 2019.

Coperta I – *Icoană cu Nașterea Domnului,
Gheorghe (Georgije) Ranite, 1742, Muzeul Ortodox
Sârb din Szentendre, Ungaria.*